

КАЗУС № 9

Изтегля възс
А С

ВТАС, по ВНОХД № ***/*** г. се е произнесъл за следното:

С Присъда № ***/*** на ВТОС постановена по НОХД № *** по описа на съда за **** година подсъдимите Й. К. Б. от гр. Е., с ЕГН ***** и М. Ж. В. от гр. С., с ЕГН ***** със снета по делото самоличност са признати за виновни в това, че на 06.05.2011 г. около 01,40 ч. в гр. В. в съучастие като съизвършители, като употребили сила отнели чужди движими вещи - мъжки ръчен часовник "Раймонд Вайл" /Raimond Weil/, мъжки златен пръстен с камък, червен на цвят - турмалин, чанта от естествена кожа с марка "Арт", мъжки портфейл от естествена кожа, 7 бр. ключове, светодиодно фенерче и ножче с марка "Викторинокс" на обща стойност 1657,50 /Хиляда шестстотин петдесет и седем лева и петдесет стотинки/, собственост на П. И. Ц. от владението му с намерение противозаконно да ги присвоят, при което му причинили средна телесна повреда- фрактура на горната му челюст, като деянието и за двамата е извършено при условията на опасен рецидив, поради което и на основание чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4 във връзка с чл. 198, ал. 1, предл. 1 във връзка с чл. 29, ал. 1, б. "а" и б. "б" във връзка с чл. 20, ал. 2 във вр. чл. 36 и чл. 54 НК са осъдени както следва:

1. Подсъдимият Й. К. Б. на 9 /девет/ години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затвор.

2. Подсъдимият М. Ж. В. на 6 /шест/ години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затвор.

Наложените наказания на подсъдимия Й. К. Б. по настоящото дело и по НОХД № 5662/2009 г. на СГС, НОХД № 5832/2011 г. на СГС, НОХД № 4361/2010 г. на СГС, НОХД № 5560/2011 г. на СГС, НОХД № 5182/2011 г. на СГС, НОХД № 1110/2012 г. на СГС и НОХД № 5335/2011 г. на СГС са групирани и му е определено едно общо наказание -най-тежкото от тях в размер на 9 /девет/ години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затвор.

От наложените наказания на подсъдимия Й. К. Б. по НОХД № 19258/2012 г. на РС гр. С. и по НОХД № 804/2013 г. на РС гр. Т. е определено едно общо наказание в размер на 3/три/ години лишаване от свобода, което да се изтърпи отделно от определеното по-горе общо наказание.

От наложените наказания на подсъдимия М. Ж. В. по настоящото дело, по НОХД № 96/2011 г. на СРС и по НОХД № 3670/2010 г. на СРС е определено едно общо такова в размер на най-тежкото от тях, а именно 6 /шест/ години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затвор.

Приспаданото е времето, през което подсъдимият М. е изтърпял наказание лишаване от свобода по горните присъди.

Недоволен от така постановената присъда е останал подсъдимият М. Ж. В. от гр. С., с ЕГН *****. От същия е постъпила въззивна жалба, изготвена от служебния му защитник- адвокат В. от ВТАК. В жалбата се прави оплакване, че постановената присъда е неправилна, тъй като е незаконосъобразна, необоснована- немотивирана, допуснати са съществени нарушения на процесуални правила и наложеното наказание е явно несправедливо. По оплакванията са изложени подробни доводи. Моли се въззивната инстанция да отмени присъдата спрямо този подсъдим и същият да бъде признат за невинен и оправдан по въденото обвинение по чл. 199, ал. 1, т. 3 и 4 във вр. с чл. 198, ал. 1 предл. първо във вр. с чл. 29 и чл. 20, ал. 2 от НК.

Установена е следната фактическа обстановка:

Пострадалият П. Ц. живее в гр. В. Търново в апартамент, находящ се на ул. ". № 1 *ъщият работи като архитект-проектант в собствено ателие на ул. "Калоян" в същия град.

На 05.05.2011 г. двамата подсъдими Б. и В., заедно със св. М., потеглили с таксиметровия автомобил, управляван от св. А. от гр. С. в посока към гр. В. Търново. Имали намерение да посетят майката на Б. в село до гр. А., от която да вземат агне. Пристигнали в селото, където живеела майката на Б., но тъй като нямало агне, потеглили обратно. На връщане спрели в гр. Л., където Б. искал да се срещне със своя приятелка, но след като не я намерил, четиримата отпътували за гр. В. Търново. При пристигането си в гр. В. Търново решили да ограбят някого, тъй като нямали пари. Четиримата се предвиждали с колата в града и на края след полунощ спрели на пияцата за таксите на Кооперативния пазар, намираща се на ул. "Любен Каравелов". Там изчаквали за да набележат жертвата, която следва да ограбят.

Същата вечер на 05.05.2011 г. св.Ц. посетил заведение в гр. В. Търново, където се черпил със свои познати. Към 01.00- 01.30 ч. на 06.05.2011 г си тръгнал и се движел пеш към дома си на ул. ". № 15. След като преминал през пазара продължил да се движи по ул. ". в посока към стадион "Ивайло".

Подсъдимият Б. забелязал св. Ц. да върви по улицата и предложил да го ограбят. Б. подканил св. М. да тръгне с него и да нападнат непознатия за тях мъж, като се възползват от нощната тъмнина. Б. и св. М. излезли от автомобила, но М. се уплашил и се върнал в колата. Подсъдимият Б. също се върнал и извикал подсъдимия В. да тръгне с него и той излязъл от колата, като последвали св. Ц., който вече се отклонил от ул. "Любен Каравелов по стълбите в посока към сградата на ПМГ "Васил Друев".

Подсъдимите Б. и В. за да го застигнат на стълбището започнали да тичат. Св. Ц. чул, че някой тича зад него, обърнал се и видял силуетите на две лица, като единият бил по -напред, а другият след него. Подсъдимият Б. пръв застигнал св. Ц. на последната между стълбищна площадка. Б. спрял пред пострадалия, с лице към него и го ударил няколко пъти с юмрук в лицето. Пристигнал и подсъдимият В., който също нанесъл удар с юмрук по лицето на св. Ц., който паднал на земята. Двамата подсъдими започнали да го ритат по главата и тялото. После му пребъркали джобовете и взели оттам ключ за апартамента му. Подсъдимият Б. извикал "Давай часовника, давай портфейла!". Издърпал от ръката на св. Ц. носената от него черна кожена чанта от естествена кожа с марка "Арт" и смъкнал от лявата му ръка часовник "Раймонд Вайл" /Raimond Weil/. В чантата се намирили мъжки портфейл от естествена кожа, 6 бр. ключове, светодиодно фенерче, ножче, марка "Викторинокс", личната му карта, СУ на МПС, СРМПС, пластика с надпис "Служебна карта Общински съвет Велико Търново на П. И. Ц. с надпис и положен мокър печат с надпис на него "Общински съвет Велико Търново", пластика- клиентска карта на П. И. Ц. 6100004338 с надпис "Praktiker, пластика с надпис: "Villa card с клиентски номер 00573805", бяла пластика без надписи на нея, пластика с надпис "Kenvelo" и с бар код № * пластика с надпис: "ресторант Весело село, Хотелски комплекс "Бряста" VIP карта № 0* пластика с надпис: "Пикадили № 9* ламинирана карта за отстъпка Bon Bon Place, пластика с надпис "лоялен клиент Денси" с бар код № 3* билет за лов № 1* на П. И. Ц., членска карта на Национално ловно - рибарско сдружение с № 3* издадена на името на П. И. Ц., пластика с надпис "Fassoni lounge", приходни квитанции с № 12896/ 21.03.2011 г. и № 12898 /21.03.2011 г., издадени от Община В. Търново, химикалка с пластмасов корпус, сив на цвят с надпис: "Faber castelli ecco pigment", маркер с пластмасов корпус, черен на цвят с надпис: "Permanent 220", химикалка, сива на цвят, химикалка с метален корпус, сив на цвят с гравирани надпис: "Министерство на културата", тънкописец с пластмасов корпус, кафяв на цвят с надпис

"Rotring", пластмасово мъжко гребенче в кафеникав и бежов цвят, връзка с 6 бр. ключове и ключодържател с черна дръжка с надпис "Akarsan", ключ от бял метал с надпис "Cerebi", ключ от бял метал с надпис "Mauer", ключ от бял метал с надпис "JMA", ключ от бял метал с надпис "Metal", ключ от бял метал с надпис "Mauer locking systems" и метален предмет с правоъгълна форма. Св. Ц. имал златен пръстен с камък от турмалин на безименния пръст на дясната си ръка. Подсъдимият В. го вземал.

След това подсъдимите Б. и В. избягали с вещите надолу по стълбите към ул. "Мир". Проверили съдържанието на чантата. В зелената площ в района на стълбището на паметника на В. Б. между ул. "Мир" и ул. ". подсъдимият Б. изхвърлил кожената чанта със съдържащите се в нея пластики на служебни и клиентски карти от магазини и заведения, химикали и писалки, както и ключове с ключодържател.

Според заключението на назначената по делото оценъчна експертиза, изготвена от вещото лице С. Д. стойността на отнетите вещи, собственост на пострадалия П. Ц. възлиза на 1657.50 лв.

От заключението на назначената по делото СМЕ, изготвена от вещото лице д-р Н. се установява, че на пострадалия са причинени кръвоносаждане с оток на лявата лицева половина и оток в устната кухина над горните предни четири зъба вляво, счупване на максиларния синус на лявата горна челюст и счупване на горния орбитален ръб на горната челюст, остро възпаление на максиларния синус, болка и изтръпване на лявата лицева половина. Описаните травматични увреждания са получени в резултат от удари с или върху твърди тъпи предмети с ограничена повърхност, като е възможно да са получени чрез удари с юмруци и крака. Счупването на горната челюст е довело до трайно затруднение в дъвченето на пострадалия със срок на възстановяване при нормално протичане на оздравителния процес около 1-2 месеца. Другите травматични увреждания по лицето са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота със срок на възстановяване 20-25 дни. Счупването на горната челюст представлява средна телесна повреда.

От актуализираната справка за съдимост на подсъдимия М.Ж.В. е установено, че по НОХД № 96/2011 г. на СРС С присъда от 05.02.2013г., влязла в законна сила на 21.02.2013г. Подсъдимият е признат за виновен в това, че за времето от 22.00 часа на 15.06.2009г. До 04.20 часа на 16.06.2009г. От кафене, находящо се в гр.С. Чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на лица и имот - счупване на стъклопакет на витрина, е отнел чужди движими вещи-сумата от 315,00лв. И пет броя кутии цигари "М." всяка на стойност 3.5лв. Общо на стойност 17.50лв. Като общата стойност на инкриминираните вещи е 332,50лв. От владението на А.В.С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои-престъпление по чл.195,ал.1,т.3,пр.1,вр.чл.194,ал.1 от НК, поради което и на основание чл.195,ал.1т.3,пр.1 вр.чл.194,ал.1 от НК му налага наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА година, която на основание чл.66, ал.1 от НК отлага за срок от ТРИ години. На основание чл.59, ал.2 от НК е зачетено предварителното задържане от 17.06.2009г.

На основание чл.25, ал.1, вр. Чл.23,ал.1 от НК ОПРЕДЕЛЯ на подсъдимия ЕДНО ОБЩО НАЙ-ТЕЖКО НАКАЗАНИЕ "ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА" за срок от 3 /три/ години по Н.О.Х.Д.№96/11г., Н.О.Х.Д.№13744/09г. И по Н.О.Х.Д.№3670/10г.-всички на СРС.

На основание чл.66, ал.1 от НК ОТЛАГА така определеното наказание ОТ ТРИ години ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ПЕТ години.На основание чл.59, ал.1 и ал.2 от НК ПРИСПАДА времето, през което подсъдимият е бил задържан или е търпял МНО"Задържане под стража" по отделните дела.

На основание чл.25, ал.1, вр. Чл.23,ал.1 от НК ОПРЕДЕЛЯ на подсъдимия ЕДНО ОБЩО НАЙ-ТЕЖКО НАКАЗАНИЕ ПРОБАЦИЯ по НОХД№1813/09г., по НОХД№1701/07 г.на СРС при следните пробационни мерки:

-Задължителна регистрация по настоящ адрес... Два пъти седмично- за срок от 6/шест/месеца-чл.42а, ал.2, т.1, вр.ал.1, вр.ал.3, т.1, вр.ал.4, вр.чл.42б, ал.1 от НК;

-Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 /шест/ месеца-чл.42а, ал.2, т.2, вр.ал.1, вр. Ал.3,т.1, вр.ал.4, вр.чл.42б, ал.2 от НК;

-Безвъзмезден труд в полза на обществото- 100/сто/ часа за срок от 1/една/ година-чл.42а, ал.2, т.6, вр.ал.1, вр.ал.1, вр.ал.3, т.3, вр. Чл.42б, ал.5 от НК

На основание чл.59,ал.1 и ал.2 от НК приспада времето, през което подсъдимия М.Ж.В. Е бил фактически задържан или е търпял МНО “Задържане под стража” по отделните дела.

На основание чл.25, ал.2 от НК ПРИСПАДА времето, през което подсъдимият е търпял наказанието “Пробация” по осъжданията, включени вгрупата;

По НОХД № 3670/2010 г. на СРС присъда от 30.11.2010г., изменена с решение от 11.01.2012г. По ВНОХД№2600/2011г. По описа на СГС, влязла в законна сила на 11.01.2012г.Признава подсъдимия за виновен в това, че на 01.02.2010г. В гр.С. Отнел чужди движими вещи- сумата от 60/шестдесет/ лева от владението на М.П.Б., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила-хванал Б. През тялото, нанесъл ѝ удар по носа, устата и челото/ и заплаха-казал ѝ “Млъкни, че имам нож”-престъпление по чл.198, ал.1, пр.1 и пр.2 от НК и му налга наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ години, изпълнението на което, на основание чл.6б, ал.1 от НК, да бъде отложено за срок от ПЕТ години.На основание чл.59,ал.1 и ал.2 от НК от така определеното общо наказание се приспада времето, през което подсъдимият е бил задържан.

На основание чл.25, ал.1, вр.чл.23, ал.1 от НК определя едно общо най-тежко наказание между наказанията, наложени по настоящето н.о.х.д.№3670/2010г. и това, наложено по н.о.х.д.№13744/2009г. и двете по описа на СРС, а именно това по н.о.х.д.№3670/2010г.-ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ години, което на основание чл.25, ал.4 от НК да бъде изтърпяно изцяло при първоначален СТРОГ режим на изтърпяване. На основание чл.25, ал.2 от НК от така определеното едно общо най - тежко наказание се приспада изтърпяната част от наказанието по н.о.х.д.№ 13744/2009г.

По НОХД№ 13744/2009г. с присъда от 20.04.2010г., влязла в законна сила на 06.05.2010г. Подсъдимият е пизнат за виновен , в това че на 16.06.2009г. В гр.С. В съучастие като съизвършител с още две неустановени лица , е отнел чужди движими вещи на обща стойност 612лв.от владението на Д.К.З., с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е използвал сила-престъпление по чл.198, ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр. Ал.1 от НК му е наложено наказаниеЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА година.

По НОХД №1701/2007г.с протоколно определение от 27.06.2007г., влязло в сила на същата дата, одобрява постигнато споразумение, с което подсъдимият се признава за виновен в това, че на 11.04.2007г. В гр.С.като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие с Й.К.Б., като съизвършител, отнел чужди движими вещи на обща стойност ...лв., от владението на А.Р.А., с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила, поради което на основание чл.198, ал.1, пр.1 вр. Чл.20 ал.2

вр.ал.1 вр.чл.63, ал.1 т.3 от НК вр. Чл.55 ал.1 т.2 б.Б от НКму се налага наказание ПРОБАЦИЯ, като на основание чл.42А, ал.2 т.1, т.2и т.6 отНК се определя продължителност на пробационните мерки, както следва:

- Т.1-задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ШЕСТ месеца;
- Т.2-задължителни периодични срещи с пробационен служител, за срок от ШЕСТ месеца;
- Т.6-безвъзмезден труд в полза на обществото, за срок от 100 часа за срок от ЕДНА година.

По НОХД №1813/09г. с протоколно определение на съда от 27.10.2009г., влязло в сила на същата дата, одобрява постигнато споразумение за следното:Подсъдимият е признат за виновен в това, че за времето от 31.03.2005г. До 01.04.2005г. От двор на склад на части втора употреба в гр.С. Като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в съучастие като съизвършител с Ч.П.Я., е отнел чужди движими вещи на обща стойностлв., собственост на ЕТ, от владението на И.Г.В., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.194, ал.1 вр.чл.20, ал.2 вр. Ал.1 вр.чл.63, ал.1, т.3 от НК вр.чл.55, от НК му се налага наказание ПРОБАЦИЯ за срок от ШЕСТ месеца, приследните пробационни мерки:задължителна регистрация по настоящ адрес два пъти седмично за срок от ШЕСТ месеца и задължителни периодични срещи с пробационне служител за срок от ШЕСТ месеца.

ВЪПРОСИ:

1.Подсъдимият М.В. е с мярка за неотклонение"подписка", явява се лично пред въззивния съд. Назначеният служебен защитник-адвокат В. Р. от АК-В. Търново не се явява по уважителни причини. Може ли въззивния съд да даде ход на делото?

2.Как следва да постъпи съдът, ако въззиваемият подсъдим Й.Б. - лично и с назначения му служебен защитник, заяви, че е доволен от присъдата, не я е обжалвал и не се присъединява към жалбата на другия подсъдим?

3. Ако подсъдимият М. В., обвинен да е извършил инкриминираното деяние при условията на опасен рецидив, съгласно чл. 29, ал.1 б. А и Б НК, е признат за невинен от ОС да е извършил деянието при условията на б. "Б" на чл. 29, ал.1 НК и на основание чл. 304 НПК е оправдан по обвинението в тази част, нарушен ли е законът по този начин?С какви възможности разполага въззивният съд?

4 .Описаните групирания на наложените наказания на М.Ж.В., извършени от съдилищата - ВТОС и СРС, при постановяване на присъдите правилни ли са и ако не - в какво се изразява нарушението?

5.Правилна ли е квалификацията на деянието, извършено от М.Ж.В и ако не е - коя е правилната? Какъв следва да бъде съдебният акт на ВТАС?

6.В случай, че ВТАС потвърди присъдата, прокурорът от АП може ли да подаде касационен протест при условие, че няма въззивен протест и с какви касационни основания?

Отговори:

1.Подсъдимият М.В. е с мярка за неотклонение "подписка", явява се лично пред въззивния съд, назначеният служебен защитник-адвокат В. Р. от АК-В. Търново не се явява по уважителни причини. Може ли въззивният съд да даде ход на делото?

Въззивният съд следва да даде ход на делото в случай, че подсъдимият желае да се гледа делото в отсъствие на назначения му защитник и поддържа жалбата. Участието на защитник на подсъдимия в наказателното производство не е задължително в случая. Разглеждането на делото зависи от волята на подсъдимия.

При положение, че той изрази желание делото да се разгледа с участието на отсъстващия по уважителни причини защитник в това съдебно заседание, то тогава делото следва да бъде отложено и насрочено за друга дата.

При положение, че подсъдимият се съгласи делото да се разглежда в отсъствие на служебно назначения му защитник, не е налице законова пречка да се даде ход на делото, стига подсъдимият да заяви, че поддържа жалбата.

2.Как следва да постъпи съдът, ако въззиваемият подсъдим Й.Б. - лично и с назначения му служебен защитник, заяви, че е доволен от присъдата, не я е обжалвал и не се присъединява към жалбата на другия подсъдим?

Фактът, че подсъдимият Й.Б. заедно със своя защитник не се присъединява

към жалбата и заявява, че е доволен от присъдата, означава, че въззивният съд е обвързан само с жалбата на подс.М.В.

Разпоредбата на чл. 314, ал.2 от НПК предвижда възможност за отмяна или изменение на първоинстанционната присъда от въззивната инстанция и по отношение на лицата, които не са подали жалба, но само в случаите, когато има основания за това, каквито в конкретното дело не са налице.В този смисъл е константната практика на съдилищата.

3. Ако подсъдимият М. В., обвинен да е извършил инкриминираното деяние при условията на опасен рецидив, съгласно чл. 29, ал.1 б. „а” и „б” НК, е признат за невинен от ОС да е извършил деянието при условията на б. "б" на чл. 29, ал.1 НК и на основание чл. 304 НПК е оправдан по обвинението в тази част, нарушен ли е законът по този начин? С какви възможности разполага въззивният съд?

Законът не е нарушен, тъй като от данните за предишните осъждания е видно, че подсъдимият е осъждан ефективно с присъда по НОХД №13 744/2009г. на една година лишаване от свобода. Предишните две осъждания на подсъдимия са като непълнолетен – по НОХД №1701/07г. и №1813/2009г. и са с наказания пробация, с наложени съответни пробационни мерки. Не са налице предпоставките на буква „б” на чл.29, ал.1 от НК.Ал.2 на същия член препятства приложението на рецидив при условията на б."б". Въззивният съд следва да потвърди с решение присъдата.

4. Описаните групирания на наложените наказания на М.Ж.В., извършени от съдилищата - ВТОС и СРС, при постановяване на присъдите правилни ли са и ако не - в какво се изразява нарушението?

Първоинстанционният съд не е отчетел, че с присъдата от 21.02.2013г. по НОХД №96/2010 г. е определено едно общо най-тежко наказание от тези по влезлите в сила присъди по НОХД № 13 744/2009 г. на СРС, НОХД № 3670/ 2010 г. на СРС / и двете с ефективно изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода/ и присъдата по НОХД №96/ 2010 г. с лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено при условията на чл.66 от НК, като е определено едно общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода, което на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложено за срок от пет години.

Останалите две осъждания на подсъдимия М. са за деяния, които е извършил като непълнолетен, наложените му наказания са "пробация" и нямат отношение за квалификацията "опасен рецидив". С оглед на последното групиране на наказанията по трите присъди и определяне на едно общо наказание 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено, не са налице и условията на чл. 29, ал. 1, буква "а" от НК /с оглед така постановените и влезли в сила съдебни актове/.

5.Правилна ли е квалификацията на деянието, извършено от М.Ж.В и ако не е - коя е правилната? Какъв следва да бъде съдебният акт на ВТАС?

Квалификацията не е правилна, поради което следва с решение да се измени Присъда № 106/ 5.11.2014г. на Великотърновския окръжен съд, постановена по НОХД № 567 по описа на съда за 2012 година, в частта, в която е признат за виновен и осъден подсъдимият М. Ж. В., като го признае за невинен и го оправдае по обвинението да е действал и при условията на "опасен рецидив" по чл. 29, ал.1, буква "а" от НК. Правилната квалификация е тази по чл. 199, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 198, ал. 1, предл. 1 във връзка с чл. 20, ал. 2 НК.

6.В случай, че ВТАС потвърди присъдата, прокурорът от АП може ли да подаде касационен протест при условие, че няма въззивен протест и с какви касационни основания?

Ако Апелативният съд потвърди присъдата, ще означава, че не е отчел нарушението на материалния закон - липса на предпоставки на чл.29, ал.1, б."а" от НК, което е в интерес на подсъдимия. Това кореспондира с функцията на прокурора да следи за законността, поради което няма пречка да се подаде касационен протест в интерес на подсъдимото лице.Процесуалното основание, за това е чл.348, ал.1, т.1 от НПК.

А. С. Василев

С

Симеон Василев, български гражданин, на 25 г., със средно образование, студент в Юридическия факултет в Университета в град В., женен, без деца, живеел заедно със съпругата си, безработна, и с родителите си в с. М., община П., като им помагал в отглеждането на земеделска продукция. Василев е осъждан – с Определение № 123/2011г. по НОХД № 456/2011г. по описа на ОС - гр. В. е било одобрено споразумение за решаване на делото, с което се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл. 244 ал. 1 НК на 29.06.2010г., като му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, чието изпълнение е било отложено по реда на чл. 66 НК за срок от 3 години. Споразумението е влязло в сила на 22.11.2011г.

На 28.12. 2011г. около 15.00 ч. Василев влязъл в магазин за телефони на „Устрем“ ООД, намиращ се в гр. В. на ул. „Роза“ 1 и поискал да закупи един от моделите GSM с две SIM карти, на цена 120 лв. Извадил две банкноти от по 50 евро всяка и поискал да заплати с тях. Продавачката Косева първоначално отказала да ги приеме, като заявила, че наблизко има обменно бюро, в което той можел да ги обмени. Василев настоял да плати с евроите банкноти, обръщайки се към Косева с думите: „Хайде, госпожо, нали сме в ЕС, не ме бавете“, като ѝ предложил тя да обмени банкнотите по курса на деня. След кратко колебание Косева приела банкнотите, върнала на Василев ресто от 75 лв - до равностойността на 100 евро в левове, издала касова бележка, попълнила и гаранционната карта. Първоначално не се усъмнила в редовността на банкнотите, тъй като Василев изглеждал като човек, работещ в чужбина, завърнал се за празниците и желаещ да купи подарък. Малко по-късно обаче разгледала внимателно банкнотите и установила, че са с еднаква серия и номер. Незабавно уведомила собственика на магазина, а по негов съвет - и полицията, като подала жалба в РПУ, заведена на 28.12.2012 в 16.30 ч. С протокол предала доброволно 2 броя банкноти с номинал 50 евро, всяка със серия и номер Z00123456789, емисия 2002г.

Междувременно Василев със собствения си автомобил се придвижил до съседния град К. Около 16.00 ч. влязъл в магазин за хранителни стоки на Потребителна кооперация „Сила“ на ул. „Кокиче“ 2. Поискал да закупи от продавачката Дечева една бутилка уиски „Тийчърс“ и една „Балантайнс“, като отново предложил да плати с 50 еврова банкнота. Дечева отказала, като Иванова, която била неин началник и Виденова, и двете присъстващи в магазина, също я посъветвали да не приема банкнотата. Предложили на Василев да обмени банкнотата в близкото казино. Той излязъл, но бързо се върнал, заявявайки, че в казиното нямат толкова левове. Дечева го насочила към близката бензиностанция, но и от там Василев се завърнал без левове. Отново настоял да плати с евровата банкнота, тъй като бързал, а уискито му трябвало, защото отивал на гости. Дори показал портфейла си, в който имало само валута от по 50 евро. След кратко колебание Дечева решила все пак да приеме банкнотата, като я обменила за 95 лв. От тази сума Василев заплатил стойността на покупката - 44 лв и си тръгнал. Дечева успяла да запише марката и регистрационния номер на автомобила. Незабавно след това занесла банкнотата в клон на ДСК, където ѝ казали, че е фалшива. Веднага уведомила местното РПУ в 16.40 ч на същата дата, с протокол доброволно предала банкнота от 50 евро със серия и номер Z00123456789, и съобщила данните за автомобила. След проверка било установено, че автомобилът е собственост на Симеон Василев. Установено било и че Василев вече е осъждан за престъпление по чл. 244 ал. 1 НК, а и спрямо него има друго незавършено производство, отново за същото престъпление – разпространение на фалшиви банкноти от по 50 евро.

Двете преписки били обединени и било образувано досъдебно производство. На 19.01.2012 г. е извършено разпознаване на Василев от Косева и Дечева, които го посочили като лицето, закупило стоки от техните обекти. От изготвената техническа експертиза е видно, че и трите банкноти са подправени. Разпитаните свидетели потвърждават установената фактическа обстановка.

Внесен бил обвинителен акт. В съда подсъдимият отрича да е знаел, че банкнотите са неистински. Постановена била осъдителна присъда. Приет бил за съвместно разглеждане граждански иск срещу подсъдимия от Дечева за заплащане на сумата 95 лв. причинени имуществени вреди от деянието, но отхвърлен като недоказан.

Срещу присъдата е депозирана жалба от подсъдимия, в която са развити съображения за незаконосъобразност, неправилно приложение на материалния закон, явна несправедливост на наказанието, заявено е искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна, алтернативно за намаляване на наказанието. В съдебно заседание защитата твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с предубеденост и заинтересованост от изхода на делото от страна на участвалия прокурор, тъй като бил наблюдаващ по друго наказателно производство срещу Василев. Възражава и че при разпознаванията в хода на досъдебното производство са допуснати процесуални нарушения, тъй като едно от лицата, участвали заедно с подсъдимия, е полицейски служител Варадин Варадинов.

Прокурорът от апелативната прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата; гражданската ищца, редовно призована, не се явява.

Въззивният съд счита, че фактологията на събитията е изяснена в необходимата степен и достатъчна пълнота от първоинстанционния съд, който е установил и че полицейският служител е бил граждански и непознат на лицата, извършващи или участващи в разпознаването, но дава различна правна оценка в някои насоки.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте извършеното деяние и се аргументирайте.
2. При какви условия /правила/ следва да се определи наказанието на Василев?
3. Правилно ли съдът е допуснал граждански иск по делото и какво е процесуалното значение на това действие на съда?
4. Какво следва да бъде решението на въззивния съд по отношение на гражданската част на присъдата?
5. Как следва да бъдат оценени възраженията на защитата относно отвода на прокурора и разпознаването?

Цеков и Томов били приятели. Към 27.07.2013 г. Цеков живеел в къща с двор в гр. Дългопол, ул. „Бор“ 11. В двора му често се събирали приятели и познати. Компаниите били шумни, особено след употреба на алкохол.

На посочената дата в ранния следобед в двора на Цеков дошли Томов, Иванов и Георгиев и всички заедно започнали да употребяват значително количество алкохол под навес с маса, столове и табуретки. Около 18 ч. Иванов си тръгнал, а около 20 ч. напуснал и Георгиев. Цеков и Томов продължили да пият, като около 22 ч. между тях възникнал словесен конфликт, който бил чул от Димитрова, Петрова, Николов и Бобев, седящи на маса пред магазинче, находящо се на 5-6 метра от двора на Цеков. Те видели, че малко след това Томов излязъл от двора, но след около 10 минути се върнал, и минавайки, казал пред седящите: „Що не вляза да те заколя, не си първия, няма и да си последния“. Две-три минути след влизането му в двора последвала схватка между Цеков и Томов, като Томов извикал: „Къде е ножа?“. По време на стълкновението Цеков ударил Томов по главата и тялото с табуретка. Томов видял на масата нож с черна пластмасова дръжка за рязане на хляб, взел го и нанесъл с острието му два последователни удара в гръдно-коремната област на тялото на Цеков. Непосредствено след това Цеков излязъл пред двора си и казал пред намиращите се пред магазинчето хора: „Тоя ме закла“, след което паднал на земята. Малко след това от двора излязъл и Томов с окървавени дрехи, приближил се до пострадалия и произнесъл на висок глас репликите: „Тоя още ли е жив?“ и „Мри, куче!“, след което си тръгнал.

Димитрова взела кърпа от магазина, за да притиска раната на Цеков, а от близката къща дошли Михайлова и Янев, които чули шума и виковете. Михайлова извикала Бърза помощ, която незабавно транспортирала Цеков до болницата.

Впоследствие на мястото на деянието бил извършен оглед, при който бил открит кухненски нож с черна пластмасова дръжка и острие, зацапано със засъхнали петна от червеникаво-кафяв материал. С протокола за оглед били иззети биологични следи- червеникаво-кафяв материал, намерен върху тротоарна плочка на улицата, и намерения нож. Направени били множество снимки, на които е установено нормално разположение на съдовете на масата.

След напускането на двора на Цеков, Томов се отбил при приятеля си Иванов, при когото бил оставил свои дрехи, взел ги и се отправил към близката река. Преоблякъл се с чистите дрехи, а окървавените изхвърлил в реката. След това отишъл в дома на Георгиев, който вече знаел за случилото се. Той го посъветвал да се предаде незабавно на полицията, но Томов искал първо да се консултира с адвокат. Два дни по-късно бил открит от полицейските органи и задържан.

Установено било, че в резултат на нанесените от Томов два удара с нож в гръдно-коремната област на тялото на Цеков, на последния са причинени две прободно-порезни рани, проникващи в гръдно-коремната област, които довели до развитието на остър срив в хемодинамиката, хеморагичен шок и последвала сърдечно-съдова недостатъчност. Въпреки предприетата спешна оперативна интервенция и адекватна медицинска помощ, на 29.07.2013г. в 6.30ч. настъпила смъртта на Цеков.

На 30.07.2013г. било извършено освидетелстване на Томов, при което били установени следните травми: кръвонасядане под дясно око, малка рана с кафява коричка от вътрешната страна на

лява предмишница и драскотина на дясна подбедрица. По делото били назначени множество експертизи и разпитани свидетели, които дали непротиворечиви показания за случилото се.

При преценката на съставомерността на деянието първоинстанционният съд възприема квалификацията на държавното обвинение по чл. 115 от НК и отхвърля защитната теза за наличието на неизбежна отбрана от Томов спрямо твърдяно „душене“ от страна на Цеков, при което той паднал ранен върху масата. Определено било наказание 15 г. лишаване от свобода при първоначален строг режим.

По делото били предявени граждански искиове от синовете на Цеков - Марио и Евгени, съответно на 13 и 17 г., всеки в размер на 100 000 лв. Съдът ги уважил съответно в размер на 70 000 и 50 000 лв.

Томов обжалвал присъдата, с искане да бъде отменена и да бъде постановена нова, с която да бъде оправдан, позовавайки се на чл. 12, ал. 4 НК. Прокурорът от съответната прокуратура пледира да се отхвърли жалбата и да се потвърди атакуваната първоинстанционна присъда. Повереникът на гражданските ищци и частни обвинители поддържа тезата на прокурора.

Въззивната инстанция в мотивите си посочва, че се касае за по-тежка квалификация на деянието, и са налице основания за увеличаване на сумите по гражданските искиове.

Срещу решението на въззивния съд е подадена касационна жалба от защитника на подсъдимия, в която се настоява за проверка на атакувания съдебен акт поради необоснованост, без твърдения за конкретни нарушения. В жалбата се сочи още, че при липса на протест и жалба на частните обвинители и граждански ищци, съдът детайлно се е спрял на факта, че се касае за по-тежко квалифицирано деяние, което поставя под съмнение безпристрастността му, тъй като бил упражнил обвинителна функция. Съдът не бил отчел изразеното от подсъдимия съжаление за извършеното, което по същество представлявало признание на вината.

Томов е осъждан двукратно за престъпления по транспорта, за които е настъпила реабилитация по право.

ВЪПРОСИ:

1. Правилно ли е квалифицирано деянието от първостепенния съд? Аргументирайте позицията си и при необходимост, коригирайте.
2. Налице ли е неизбежна отбрана в случая?
3. Какви експертизи са били назначени по делото и с какви основни задачи?
4. Какви са процесуалните възможности на въззивната инстанция при установената от нея фактическа обстановка и направени изводи?
5. Състоятелни ли са тезите на защитата в касационната жалба?